

станахъ срѣщу благонамѣренный Монахъ, и го обявихъ отстѣпникъ отъ отечественны-ты божове; фанатызмъ-тъ имъ придаваше силж и дръзвновеніе. Царь-тъ, зачто то бяхъ малко Христіане-ти, можяше да ся нахожда въ тѣсны обстоятелства; Христіане-ти можахъ да ся надѣялъ на помошь-тѣ на Византійци-ты; и дѣйствително Симеонъ Логотетъ свидѣтелствува, че въ исто-то това врѣмѧ въ Константинополь ся готвяха на войнѣ срѣщу Блѣгаре-ты, сир. мѫтежници-ты, а не срѣщу Царя и Христіане-ты, на които искахъ да подадѫть помощь.

Между това и язычици-ти не бяхъ мрѣзеливи; като видяхъ рѣшителны-ты приготовляня на Царя, и като ся бояхъ отъ Византійци-ты, тіи ся обрынахъ за помощь къмъ свои-ты единовѣрии, Южны Россіяне. Воистина, извѣстіе-то за истрѣбяванье-то Перуна и Даждбога и другы-ты божове въ великий Прѣславъ и въ другы-ты мѣста весьма чувствително бяше за Кыевляне-ты, които обожавахъ тъя идолы. Независимо начнахъ да ся готвятъ; съ всичкѫ-тѣ силж, прѣзъ есень-тѣ вече въ 865 год. исплувахъ въ Черно море 200 Русски варки и гемійки; зачто ся слушяше, че и въ Константинополь срѣщу Блѣгарію готвяха флотъ; между това можемъ да вѣрваме, че и по сухо Русски-ты дружини ся съединихъ съ Блѣгарски-ты. Тогава бяше девята-та година на царуванье то Михайлово, спорядъ Логоюета. Въ тѣхъ годинѣ Русский флотъ ся дръжяне по' много отъ брѣгове-ты, така что-то Грьци-ти го не сапикасахъ, а по' выше глаѣдахъ войнѣ-тѣ по сухо; и въ подырнѣ-тѣ 866 годинѣ нападна на Цареградско-то пристанище и опустоши около нѣкои мѣста, обаче отъ силнѣ бурї по' много-то ся истрѣби, а които ся избавихъ, бѣгахъ въ Блѣгарію.

Най послѣ рѣшителност-та на Царя и на неговы-ты водители, законна-та власть и божественно-то ученіе надвихъ надъ лудость-тѣ, надъ суевѣріе-то и язычество-то; всичка-та сѫща Блѣгарія ся кръсти около 869 и 870 годинѣ; а слѣдъ това врѣмѧ ся распространяше само въ нейни-ты области Црквата Христова, сир. въ Срѣбъ, кроацію, Унгарію, Влахію, Молдавію и въ Крымъ. Силнѣ-ты мѣтки Борисовы и дѣятелност-та на духовенство-то, подъ добро-то прилѣжаніе